

DSC20

120

SMO/315916/18/DSČ

emove6b4f8948

Žádost dle zákona o svobodném přístupu k informacím

Vážený správní orgáne, tímto si vás dle zákona č. 106/1999 Sb. dovoluji požádat o poskytnutí veškerých listin, jež jsou součástí spisu se spisovou značkou S-SMO/186055/18/DSČ, vyjímaje těch, jež mi již byly doručeny.

S pozdravem,

adresou pro doručování je datová schránka dle registru datových schránek.

Statutární město Ostrava
magistrát – odbor dopravně správních činností

ZPRACOV.	DOŠLO	Č. DOPOR.
	14 -06- 2018	DS
UKL. ZNAK	PRÍLOHY	POČET LISTU
83.1		
SK. ZN./LH.	C. J.	
8/5	315 916	

S-SMO/186055/18/DSČ

Č. j.: SMO/315916/18/DSČ/
Sp. zn.: S-SMO/315916/18/DSČ/2
INF - 120/2018/zák. č. 106/1999 Sb.

V Ostravě dne 25. června 2018

ROZHODNUTÍ

Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností, jako povinný subjekt podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl, že žádost, kterou dne 14.06.2018 podal ve smyslu ustanovení § 4 téhož zákona

ve věci poskytnutí informace zasláním veškerých listin, jež jsou součástí spisu, vyjímaje těch, jež mu již byly doručeny, ze spisu vedeného pod sp. zn. S-SMO/186055/18/DSČ, se ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 téhož zákona

o d m í t á .

Odůvodnění

Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností, byla doručena dne 14.06.2018 žádost o poskytnutí informace podle ustanovení § 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve které požaduje o zaslání veškerých listin, jež jsou součástí spisu, vyjímaje těch, jež mu již byly doručeny, ze spisu vedeného pod sp. zn. S-SMO/186055/18/DSČ, který je evidován na odboru dopravně správních činností Magistrátu města Ostravy, a to v souvislosti se správním řízením vedeným pro porušení podmínek provozu na pozemních komunikacích a spácháním přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Magistrát města Ostravy projednává přestupek oznámený Městskou policií Ostrava, jehož se měl dopustit tím, že dne 30.03.2018 v 09:40 hod. v Ostravě-Bělském Lese na křižovatce ulic Plzeňská-Junácká, vedl za jízdy jako cyklista na jízdním kole psa.

Ke dni podání žádosti se žadatel nachází v pozici osoby, která může mít na výsledku případného správního řízení ve věci právní zájem, jak má na mysli ustanovení § 38 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Patří tak do okruhu osob, které mají právo nahlížet do spisu podle ustanovení § 38 správního řádu včetně práva na pořízení kopie spisu, a to v neomezeném rozsahu a i po pravomocném skončení řízení.

Ve vztahu k podané žádosti sdělujeme, že judikatura Nejvyššího správního soudu týkající se práva na informace a jeho vztahu k právu na nahlížení do spisu podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), se v průběhu času názorově vyvíjela, a to i v návaznosti na samotné změny právní úpravy, týkající se jak změny správního řádu, tak změny zákona o informacích. Novější judikatura Nejvyššího správního soudu se přitom ustálila na názoru, že právní úprava institutu nahlížení do spisu podle (nového) správního řádu je natolik komplexní, že vylučuje aplikaci zákona o

svobodném přístupu k informacím, včetně případů, kdy účastník řízení požaduje informaci v podobě kopie správního spisu.

V tomto směru se lze odkázat zejména na rozsudek NSS ze dne 13.8.2008, čj. 2 As 38/2007 – 78, ve kterém se uvádí: „Právě požadavek komplexnosti úpravy splňuje institut nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu. Ten totiž upravuje jak okruh osob, jímž takové právo svědčí (odst. 1, 2 – žalobci ve zde posuzovaném případě takové právo jednoznačně svědčilo), tak práva spojená s nahlížením do spisu (odst. 4), postup v situacích, kdy je nahlížení do spisu odepřeno (odst. 5), postup ve zvláštních případech (odst. 3, podle něhož se postupuje, požádají-li o „nahlížení“ do spisu osoby nevidomé), i postup v situacích, kdy část spisu poskytnuta být nesmí (odst. 6). Rozhodnutí, jímž je vysloveno, že se nepovoluje nahlížet do správního spisu (odst. 5), je navíc přezkoumatelné ve správním soudnictví (...). Z uvedeného je patrné, že ustanovení § 38 zakotvuje natolik komplexní postup při poskytování informací, který je podřaditelný pod ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím“ a dále: „Vzhledem k tomu, že nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou, se zákon o svobodném přístupu k informacím vůbec neužije. Výslovně to stanoví § 2 odst. 3 tohoto zákona [Zákon se nevztahuje na poskytování (...) informací podle zvláštního právního předpisu.].“ V nyní účinném znění § 2 odst. 3 cit. Zákona zní: „Zákon se nevztahuje na poskytování informací (...), pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování...“, to však na výše vyloženém stanovisku NSS nic nemění, neboť jde jen o jinou formulaci téhož.

Tento právní názor lze rovněž opřít o rozsudek NSS čj. 9 Ans 7/2012 - 56, ve kterém se mimo jiné uvádí, že „Přesvědčení povinného subjektu o tom, že požadovaná informace nespadá pod režim zákona o svobodném přístupu k informacím, nezbavuje tento subjekt povinnosti vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti dle ustanovení § 15 odst. 1 informačního zákona podané v režimu tohoto zákona. Závěr o tom, že se jedná o informaci, jejíž poskytování upravuje zvláštní zákon (§ 2 odst. 3 informačního zákona), v sobě již zahrnuje věcné posouzení žádosti, jež musí být možné přezkoumat v odvolacím, případně v navazujícím soudním řízení.“.

Úprava obsažená v ustanovení § 2 odst. 3 InfZ slouží k tomu, aby se nezdvojovala úprava přístupu k informacím, nikoliv aby bylo přístupu k informacím zamezeno. Účelem zákona o svobodném přístupu k informacím totiž není nahradit postup upravený v režimu zvláštních předpisů. Nejvyšší správní soud ve svých závěrech setrvale vychází z toho, že široce pojatý svobodný přístup k informacím ve veřejné sféře je jednou z nejefektivnějších cest k transparentci veřejné moci, k její všestranné, účinné a kontinuální veřejné kontrole a jedním z nástrojů snižujících možnosti jejího zneužívání. Na druhé straně však nelze přehlédnout, že kverulační, zjevně šikanózní, či dokonce pracovní kapacitu orgánů veřejné moci z různých důvodů cíleně paralyzující výkon tohoto práva může mít významné negativní důsledky, které za určitých okolností mohou popřít dokonce i smysl a účel práva na svobodný přístup k informacím.

Spis příslušné spisové značky, z kterého jednotlivé části žadatel zaslat požaduje, je tedy správním spisem, a na základě ustanovení § 38 správního řádu má tedy žadatel právo bezprostředně se seznámit s jeho obsahem a také právo na pořízení kopií listin z něj. O jeho účastenství v řízení ve věci, pro kterou byly spisy založeny, není pochyb. Přestože nahlížení do spisu slouží též získávání informací, jeho podstata a podmínky jsou jiné než obecný přístup k informacím povinných subjektů. Toto právo svědčí pouze účastníkům konkrétních řízení a osobám s právním zájmem nebo jiným vážným důvodem na nahlížení do spisu. Obsahem tohoto práva je fyzický a v zásadě neomezený přístup k originálu správního spisu a tím spojená možnost činit si výpisy a pořizovat kopie. Jeho podstatou je vztah „nahlízejícího“ k věci, který odůvodňuje poskytnutí i takových informací, které by obecnou cestou musely být odepřeny. Takto konstruované právo rozšiřuje možnosti přístupu k informacím pro vybrané skupiny osob. Neupravuje, a tím méně pak omezuje, možnosti obecného poskytování informací podle informačního zákona. Vyjádřené stanovisko je v kontextu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13.8.2008 čj. 2 As 38/2007 - 78.

Žadatel jakožto osoba, která může mít na výsledku případného správního řízení ve věci právní zájem, žádal o zaslání veškerých listin, jež jsou součástí spisu, vyjímaje těch, jež mu již byly doručeny, tedy se fakticky jedná o žádost o pořízení fotokopie spisu ve smyslu ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu. Význam nemá

ani to, že podání bylo nazváno jako žádost o poskytnutí informace podle InfZ, neboť podání se podle ustanovení § 37 odst. 1 správního řádu posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.

Ve světle výše uvedeného lze shrnout, že nahlížení do spisu obsaženo v ustanovení § 38 správního řádu lze podřadit pod pojem "zvláštní zákon" ve smyslu ustanovení § 2 odst. 3 InfZ. V případě, kdy je požadováno zpřístupnění spisu, popř. poskytnutí kopie spisu, je proto vyloučena aplikace InfZ, neboť tento postup je komplexně upraven ve správním řádu. Žádá-li tedy osoba o nahlédnutí do spisu, poskytnutí kopie spisu či části spisu, může tak činit pouze v režimu ustanovení § 38 správního řádu a aplikace InfZ je na základě ustanovení § 2 odst. 3 vyloučena. Pokud totiž soud dovodil, že ustanovení § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou a představuje komplexní právní úpravu postupu při poskytování informací, takže se InfZ neužije, pak stejný závěr musí platit bez ohledu na to, zda žadatel žádá všechny informace ze spisu, nebo jen některé. Podle ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu je totiž s právem nahlížet do spisu spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části. Jestliže tedy osoba uvedená v ustanovení § 38 odst. 1 správního řádu může prostřednictvím institutu nahlížení do spisu získat všechny informace ze spisu, tak informace jen z části spisu, pak musí být nahlížení do spisu komplexní právní úpravou ve vztahu k InfZ jak v případě žádosti o celý spis, tak v případě žádosti o část spisu, bez ohledu na to, jak rozsáhlá tato část je. Jestliže je tedy aplikace InfZ vyloučena u žádosti o celý spis, je tím spíše vyloučena u žádosti o část spisu.

Povinný subjekt rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, a žádost odmítl ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 InfZ s tím, že zákon o informacích se na poskytnutí informace požadované žadatelem nevztahuje, neboť poskytnutí informace v podobě kopie správního spisu v tomto případě komplexně upravuje zvláštní právní předpis, konkrétně ustanovení § 38 správního řádu, a to s odkazem na výluku upravenou v ustanovení § 2 odst. 3 zákona o informacích.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat podle ustanovení § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí ke Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, a to prostřednictvím podání u povinného subjektu - Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností. Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání začíná plynout dnem následujícím po dni doručení písemnosti adresátovi, přičemž v případě, kdy adresát nebyl při doručení písemnosti zastížen, a písemnost byla uložena u doručovatele, se podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu pokládá písemnost za doručenou desátým dnem od data uložení. V souladu s ustanovením § 85 odst. 1 správního řádu má včas podané odvolání odkladný účinek. Podle ustanovení § 82 odst. 2 musí mít podané odvolání náležitosti uvedené v ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu, tedy z něj musí být patrné, kdo odvolání činí, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu je napadáno a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy.

„otisk úředního razítka“

Rozdělovník: 1 x
1 x spis

Odvolání dle zákona o svobodném přístupu k informacím

Vážený správní orgáne, tímto si vás dle zákona č. 106/1999 Sb. dovoluji seznámit s tímto **ODVOLÁNÍM**. Ve svém rozhodnutí ze dne 25. 6. 2018, kterým zamítáte mou žádost o informace se odkazujete na judikát NSS - 2 As 38/2007 – 79, k tomuto si dovolím uvést, že NSS se v této konkrétní situaci nezabývá žádostí, kterou jsem podal, neboť já ze svého požadavku některé listiny vyloučil, což nelze tedy považovat za požadavek za nahlédnutí do celého spisu, nebo o požadavek na poskytnutí jeho kopie.

Zároveň vám tímto dávám na vědomá, že pokud nebude mé žádosti o přístup k informacím vyhověno, pak nejsem schopen řádně posoudit oprávněnost vašeho předvolání k podání vysvětlení, ani takové podání vysvětlení dodat. Proto se s ohledem na princip proporcionality, kdy postup správního orgánu musí být proporcionální i vůči předvolaným osobám nezúčastním vámi navrhovaného termínu schůzky; neboť nejsem schopen jej řádně prioritizovat ve svém nabitém programu pro nedostatek informací a tudíž určit, zda-li by mi účasti této schůzce nevznikla škoda vyšší, než je vámi sledovaný, a možná (ikdyž o tom silně pochybuji) zákonem chráněný zájem, jež jsem údajně měl porušit.

Trvá-li správní orgán na tom, že se této schůzky musím zúčastnit bez toho aniž by respektoval mé právo na svobodný přístup k informacím dle výše uvedeného zákona, pak navrhuji termín v 39. týdnu tohoto roku, kdy budu pobývat na území ČR za účelem zotavení po chirurgickém zákroku.

S pozdravem,

Statutární město Ostrava		
magistrát - odbor dopravně správních činností		
ZPRACOV.	DOŠLO	Č. DOPOR.
	25 -06- 2018	DS
UKL. ZNAK	PŘÍLOHY	POČET LISTŮ
85.7.		
SK. ZN./LH.	Č. J.	
✓/F	34 3108	

Č. j.: SMO/356816/18/DSČ,
S-SMO/315916/18/DSČ/4
Sp. zn.: INF-120/2018/zák. č. 106/1999

Krajský úřad
Moravskoslezský kraj
Odbor dopravy a chytrého regionu
28. října 117
702 18 Ostrava

Vyřizuje:
Telefon:
Fax:
E-mail:

Datum: 2. července 2018

- žádost o poskytnutí informace - předání odvolání

Podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „InfZ“), předáváme odvolání, které podal

proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací ve smyslu InfZ.

Odvolatel podal dne 14.06.2018 žádost o informaci zasláním veškerých listin, jež jsou součástí spisu, vyjímaje těch, jež mu již byly doručeny, ze spisového materiálu vedeného u Magistrátu města Ostrava pod sp. zn. S-SMO/186055/18/DSČ, který je zde evidován v souvislosti s přestupkem v provozu na pozemních komunikacích. V zákonné lhůtě bylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti, neboť povinný subjekt dospěl k závěru, že ustanovení § 38 správního řádu (nahlížení do spisu) je speciální právní úprava oproti obecné právní úpravě obsažené v InfZ.

V podání odvolatel uvádí, že „Ve svém rozhodnutí ze dne 25.6.2018, kterým zamítáte mou žádost o informace se odkazujete na judikát NSS - 2 As 38/2007–79, k tomuto si dovoluji uvést, že NSS se v této konkrétní situaci nezabývá žádostí, kterou jsem podal, neboť já ze svého požadavku některé listiny vyloučil, což nelze tedy považovat za požadavek za nahlédnutí do celého spisu, nebo o požadavek na poskytnutí jeho kopie“.

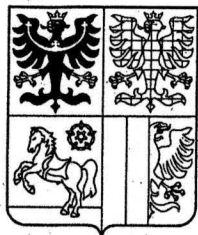
„Zároveň vám tímto dávám na vědomí, že pokud nebude mé žádosti o přístup k informacím vyhověno, pak nejsem schopen řádně posoudit oprávněnost vašeho předvolání k podání vysvětlení, ani takové podání vysvětlení dodat. Proto se s ohledem na princip proporcionality, kdy postup správního orgánu musí být proporcionální i vůči předvolaným osobám nezúčastním vámi navrhovaného termínu schůzky; neboť nejsem schopen jej řádně prioritizovat ve svém nabitém programu pro nedostatek informací a tudíž určit, zda-li by mi účastí této schůzky nevznikla škoda vyšší, než je vámi sledovaný, a možná (i když o tom silně pochybuji) zákonem chráněný zájem, jež jsem údajně měl porušit“.

„Trvá li správní orgán na tom, že se této schůzky musím zúčastnit, bez toho aniž by respektoval mé právo na svobodný přístup k informacím dle výše uvedeného zákona, pak navrhuji termín v 39. týdnu tohoto roku, kdy budu pobývat na území ČR za účelem zotavení po chirurgickém zákroku“.

Povinný subjekt má za to, že zákon o informacích se na poskytnutí informace požadované žadatelem nevztahuje, neboť poskytnutí informace v podobě kopie správního spisu nebo jeho části v tomto případě upravuje zvláštní zákon, konkrétně ustanovení § 38 správního řádu. Tudíž máme za to, že informace nebyla poskytnuta s odkazem na výlukou upravenou v § 2 odst. 3 zákona o informacích, neboť účelem zákona o svobodném přístupu k informacím totiž není nahradit postup upravený v režimu zvláštních předpisů.

Současně nutno doplnit, že žádost o informace nelze vztahovat k vyjádření nesouhlasu s předvoláním k podání vysvětlení případně k dalším procesním úkonům správního orgánu. Bude-li se účastník v dalším řízení domnívat, že je v důsledku procesního postupu krácen na svých právech, pak mimo možnosti vyjádření takové skutečnosti při vlastním projednávání věci, může po vydání meritorního rozhodnutí uplatnit k tomu určené řádné či mimořádné opravné prostředky.

Přílohy: 1/spis

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
Odbor dopravy a chytrého regionu
28. října 117, 702 18 Ostrava

Čj: MSK 99096/2018
Sp. zn.: DSH/20904/2018
MSK 2 VE
Vyřizuje:
Telefon:
Fax:
E-mail: posta@msk.cz
Datum: 17. 7. 2018

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne 17. 7. 2018
03

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu (dále „krajský úřad“), v přenesené působnosti na základě § 67 odst. 1 písm. a) zák. č. 129/2000 Sb., o krajích, § 89 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 16 zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále „zák. o informacích“), na základě c (dále „žadatel“), přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 25. 6. 2018, čj. SMO/315916/18/DSC o odmítnutí žádosti o informace podle § 15 odst. 1 zák. o informacích, a rozhodl takto:

Podle § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání **zamítá** a napadené rozhodnutí se **potvrzuje**.

Odůvodnění

Žadatel podal u magistrátu dne 14. 6. 2018 žádost o informaci podle zák. o informacích, přičemž žádal o poskytnutí veškerých listin, jež jsou součástí spisu se spisovou značkou S-SMO/186055/18/DSC, vyjímaje těch, jež mu byly již doručeny.

Magistrát napadeným rozhodnutím žádost o informaci odmítl.

V řádně a včas podaném odvolání žadatel namítá, že (1) rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 2 As 38/2007 – 79, na který magistrát odkazuje, se nezabývá stejnou situací, v jeho případě nejde o nahlédnutí do celého spisu, neboť on některé listiny ze svého požadavku vyloučil. Dále uvádí, že (2) nebude-li jeho žádosti vyhověno, nemůže posoudit oprávněnost předvolání k podání vysvětlení a vysvětlení podat, k podání vysvětlení se nedostaví, navrhuje jiný termín v 39. týdnu tohoto roku.

Krajský úřad přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy a dospěl k následujícím závěrům.

Ze spisu vyplývá, že žadatel byl předvoláním ze dne 13. 6. 2018 předvolán k podání vysvětlení jako podezřelý z přestupku na den 29. 6. 2018. Dne 14. 6. 2018 podal předmětnou žádost o informace, dne 25. 6. 2018 magistrát vypravil a téhož dne doručil žadateli rozhodnutí o odmítnutí žádosti, dne 29. 6. 2018 pak zahájil řízení o přestupku žadatele.

Krajský úřad předně konstatuje, že magistrát neměl relevantní důvod předvolávat žadatele k podání vysvětlení, neboť byl zjevně jediným podezřelým ze spáchání přestupku a magistrátu nic nebránilo zahájit proti němu řízení o přestupku, což ostatně posléze učinil, aniž by v mezidobí zjistil další skutečnosti nad rámec těch, které již měl k dispozici v době předvolání žadatele k podání vysvětlení.

V době podání žádosti o informace byl tedy žadatel jediným podezřelým z přestupku, ačkoli by mu správně náleželo postavení účastníka řízení, pokud by proti němu bylo řízení v té době řádně zahájeno.

Z hlediska žádosti o informace tedy žadatel v době podání žádosti nebyl účastníkem řízení, ohledně kterého žádal informace poskytnout (ačkoli jím správně být měl), nicméně byl zjevně osobou, která měla právo nahlížet do spisu podle § 38 odst. 2 správního řádu, neboť šlo o spis týkající se výhradně jeho osoby, přičemž správně s ním mělo být již zahájeno řízení, měl tedy právní zájem na nahlížení do spisu. K dnešnímu dni je žadatel účastníkem řízení o přestupku (sp. zn. S-SMO/186055/18/DSČ), ve vztahu k němuž žádal o poskytnutí informací. Je tedy osobou, která má podle § 38 odst. 1 správního řádu právo nahlížet do spisu, a to v neomezeném rozsahu a i po pravomocném skončení řízení.

Podle judikatury Nejvyššího správního soudu je právní úprava institutu nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu natolik komplexní, že vylučuje aplikaci zák. o svobodném přístupu k informacím, včetně případů, kdy účastník řízení požaduje informaci v podobě kopie správního spisu, a to bez ohledu na to, zda požaduje celý spis nebo pouze jeho část. Magistrát v tomto směru zcela správně citoval na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, čj. 2 As 38/2007 – 78, dále lze odkázat např. na rozsudky téhož soudu ze dne 13. 12. 2012, čj. 7 As 18/2012 – 23, nebo ze dne 18. 1. 2017, čj. 3 As 193/2014 – 37.

Pokud žadatel z citovaného rozsudku 2. senátu dovozuje, že nežádá-li kompletní spis, ale pouze jeho část, má se postupovat podle zák. o informacích, pak krajský úřad tento názor nesdílí. Pokud totiž Nejvyšší správní soud dovodil, že § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou a představuje komplexní právní úpravu postupu při poskytování informací, takže se zák. o informacích neužije, pak stejný závěr musí platit bez ohledu na to, zda žadatel žádá všechny informace ze spisu, nebo jen některé. Podle § 38 odst. 4 správního řádu je totiž s právem nahlížet do spisu spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu *nebo jeho části*. Jestliže tedy osoba uvedená v § 38 správního řádu může prostřednictvím institutu nahlížení do spisu získat jak všechny informace ze spisu, tak informace jen z části spisu, pak musí být nahlížení do spisu komplexní právní úpravou ve vztahu k zák. o informacích jak v případě žádosti o celý spis, tak v případě žádosti o část spisu, bez ohledu na to, jak rozsáhlá tato část je. Jinými slovy, jestliže je aplikace zák. o informacích vyloučena u žádosti o celý spis, je tím spíše vyloučena u žádosti o část spisu. Tento názor podporuje např. i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2012, čj. 9 As 7/2012 – 56, v němž šlo o situaci, kdy o informaci ze spisu žádal účastník řízení (resp. osoba s právem nahlížet do spisu); v jeho závěru Nejvyšší správní soud *obiter dictum* odkazuje právě na výše cit. rozsudek 2. senátu s tím, že „*nahlížení účastníka řízení do spisu podle správního řádu je specifickým a komplexně upraveným postupem poskytování informací, na které se informační zákon nevztahuje, neboť se jedná o zvláštní právní úpravu ve smyslu § 2 odst. 3 tohoto zákona*“, aniž rozlišuje mezi žádostí o celý spis a žádostí o část spisu. V nyní projednávané věci je nadto zjevné, že cílem žadatele bylo získat kompletní kopii spisu, neboť žádal o „*veškeré listiny, jež jsou součástí spisu*“, vyjma těch, které mu byly již doručeny. První odvolací námitka je tedy nedůvodná.

Pokud jde o druhou odvolací námitku, ta se týká samotného řízení o přestupku a postupu, který mu předcházel, ve vztahu k napadenému rozhodnutí o odmítnutí žádosti je zcela irelevantní.

Krajský úřad tedy uzavírá, že zák. o informacích se na poskytnutí informace požadované žadatelem nevztahuje, neboť poskytnutí informace v podobě kopie části správního spisu v tomto případě komplexně upravuje zvláštní zákon, konkrétně § 38 správního řádu. S ohledem na to krajský úřad odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil, neboť neshledal důvod k jeho zrušení či změně.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat (§ 91 odst. 1 správního řádu).

Rozdělovník

1. Účastníci řízení:
2. Na vědomí:

Magistrát města Ostravy